

Középület új építés/ felújítás

Nyertes pályázó: Bodrogi Bau Kft. (Bodrogi Ferenc)

Építész: Makovecz Imre, Makona Építész és Vállalkozó Kft.

Kivitelező: Bodrogi Bau Kft.

Az épület címe: Makó, Óvoda épülete

Ha elfogadjuk, - és miért ne tennénk – Makovecz Imre állítását, ami szerint az épület a földet és az eget köti össze, úgy a ház egyfajta inflexiós pont. Jeles hely. Találkozás. De azt is mondhatjuk, hogy egyfajta ünnep. Ennek az ünnepnek a tanúi lehetünk házaiban. Ünneplésre ösztönöznek, animatív erővel. Bevonnak ebbe a kapcsolatba. Ezt a szelíd kényszert persze lehet elfogadni, és lehet elutasítani, de az biztos, hogy nem lehet figyelmen kívül hagyni. Ez az, amiért házai sohasem tudnak neutrális ottlétet képviselni. A forma és a szín – jóllehet megjelenítése mindennek –nem a ház lényegét jelentik. A lényeg az, hogy képesek vagyunk-e részesévé lenni ennek az erőnek, amivel házai „meghívnak” egy játékba. Egy igazán komoly játékba.

Ha hozzávesszük, hogy ennek a játéknak részesei itt gyerekek, - kicsik, akik az élet legfogékonyabb korszakában vannak – úgy igazán elmondható, hogy olyan élménnyel lesznek gazdagabbak, akiknek nem kell majd elmagyarázni, hogy mit jelent, ha egy épület több mint használati tárgy. Amit majd ha öreggő lesz – mert hát addigra már rengetegen használták – hát el kell bontani. Csak úgy. Egyszerűen. Mint ahogy egy templomot sem szokás csak úgy elbontani. Mert abban a lélek honol. Milyen pompás lehet, ha egy ébredő értelem megsejti. Nyilván nem tudja mindezt megnevezni, körülírni, tudtára adni a világnak. Egyszerűen csak szeretni. Ahol jó lenni. A többiekkel is, de még egyedül is. A tető sötét, a falak fehérek. Semmi más. Ez a ház, mint mondtam, találkozás. Az ég és a föld találkozása sokak életének kezdetén. Ennek a háznak nincs „elkülöníthető” homlokzata, mert ez a ház ünnep. Ünnepejük meg együtt! Ünnepejük együtt!

Sáros László György

DLA, Ybl díjas építész, az Országos Főépítészeti kollégium elnökségi tagja